

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Ndob/32/2025
Identifikačné číslo spisu:	6125219257
Dátum vydania rozhodnutia:	02.07.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:6125219257.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej v spore žalobkyne APIS facility management, s.r.o., so sídlom Záhradnícka 60, Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 50 337 262, zast. VALACHOVIČ & PARTNERS s.r.o., so sídlom Mostová 2, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 50 647 903, proti žalovaným Stavebné bytové družstvo Kredit - správa bytov, so sídlom Tomášikova 26, Bratislava, IČO: 35 715 570, zast. M&M Legal s. r. o., so sídlom Drieňová 27, Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 47 683 325, o zaplatenie 30 572,50 eura s príslušenstvom, v konaní vedenom na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. 62Cb/34/2025, o nesúhlase Mestského súdu Bratislava III s postúpením sporu Okresným súdom Banská Bystrica vedenom pod sp. zn. 26Up/106/2025, takto

rozhodol:

Príslušným na prejednanie a rozhodnutie sporu je Mestský súd Bratislava IV.

Odôvodnenie

1. Súdny spis bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) predložený z dôvodu nesúhlasu Mestského súdu Bratislava III s postúpením sporu z Okresného súdu Banská Bystrica. Mestský súd Bratislava III má za to, že v tomto prípade ide o občianskoprávny spor (nie obchodnoprávny), na ktorého prejednanie je príslušný Mestský súd Bratislava IV. Vychádzal z toho, že uplatňovaným nárokom je nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, resp. na náhradu škody vlastníkov bytov a nebytových priestorov v určitom bytovom dome zastúpených v konaní žalobkyňou ako správcou. Nárok mal vzniknúť činnosťou žalovaného, voči ktorému ako bývalému správcovi vlastníkov si ho žalobou uplatňujú.

2. K postúpeniu sporu na Mestský súd Bratislava III došlo v rámci upomínacieho konania postupom podľa § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov. Okresný súd Banská Bystrica výslovne neuviedol dôvod, pre ktorý došlo k postúpeniu práve na predmetný súd.

3. Najvyšší súd ako súd spoločne nadriadený Okresnému súdu Banská Bystrica a Mestskému súdu

Bratislava III podľa § 43 ods. 2 CSP prejednal spor o príslušnosť a dospel k záveru, že nesúhlas Mestského súdu Bratislava III s postúpením veci je dôvodný.

4. Podľa § 12 ods. 2 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie v prvej inštancii je pre obvod Mestského súdu Bratislava IV miestne príslušný Mestský súd Bratislava IV.

5. Podľa § 13 CSP, na konanie v prvej inštancii je miestne príslušný všeobecný súd žalovaného, ak nie je ustanovené inak.

6. Podľa § 15 ods. 1 CSP, všeobecným súdom právnickej osoby je súd, v ktorého obvode má právnická osoba adresu sídla.

7. Podľa § 2 ods. 4 zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 371/2004 Z. z.“), sídlom Mestského súdu Bratislava IV je mesto Bratislava; jeho obvod tvorí územný obvod okresov Bratislava I, Bratislava II, Bratislava III, Bratislava IV a Bratislava V.

8. Z predloženého spisu vyplýva, že žalobkyňa sa domáha zaplata určitej sumy voči žalovanému konajúc pri tom ako správca na účely zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej len „zákon č. 182/1993 Z. z.“), teda vo vlastnom mene, ale na účet vlastníkov bytov a nebytových priestorov určitého bytového domu. Z jej tvrdení vyplýva, že nárok odvodzuje z disponovania s finančnými prostriedkami na účtoch domu, ktorých majiteľmi sú vlastníci bytov a nebytových priestorov, ktorej činnosti nezodpovedajú účtovné doklady. Ďalšia časť nároku je odvodzovaná zo zistenia rozdielu medzi účtovným stavom majetku vlastníkov a ich záväzkov, a to v podobe manka. Žalovaný mal disponovať s finančnými prostriedkami, a to v čase, kedy vykonával pre vlastníkov správu domu, pričom aj k predmetnému schodku malo dôjsť počas výkonu príslušnej funkcie.

9. Bez ohľadu na to, že žalobkyňa svoj nárok právne kvalifikuje ako nárok na náhradu škody a súčasne aj ako nárok z bezdôvodného obohatenia, smerodajné pre posúdenie povahy právneho vzťahu je, že vznikol v súvislosti so správou domu, resp. s činnosťou správcu. V zmysle zákona č. 182/1993 Z. z. správca totiž okrem iného hospodári s majetkom vlastníkov a zároveň je aj oprávnený disponovať s finančnými prostriedkami na účtoch domu. Akým spôsobom je tak povinný, resp. oprávnený robiť a všeobecne vykonávať správu domu upravuje taktiež predmetný zákon, čo môže mať vplyv práve na právnu kvalifikáciu nároku. Tieto okolnosti sú však dostatočné pre prijatie záveru, že vzťah medzi vlastními bytov a nebytových priestorov, ktorých v tomto konaní žalobkyňa len zastupuje (§ 9 ods. 7 zákona č. 182/1993 Z. z.) a žalovaným ako ich bývalým správcom má občianskoprávny charakter, na prejednanie ktorého nie je založená kauzálna príslušnosť.

10. Vzhľadom na adresu sídla žalovaného v územnom obvode okresu Bratislava II a povahu sporu je na prejednanie a rozhodnutie sporu príslušný Mestský súd Bratislava IV v zmysle § 12 ods. 2 CSP s použitím § 13 CSP, 15 ods. 1 CSP a § 2 ods. 4 zákona č. 371/2004 Z. z.

11. Najvyšší súd tak konštatuje, že nesúhlas Mestského súdu Bratislava III s postúpením sporu Okresným súdom Banská Bystrica je dôvodný, preto rozhodol tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

12. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.